

ger – der er vi så ovre i lovforslag nr. L 21 – og også en kontoførende forening kan nemlig nøjes med ét medlem, som kan være et selskab. Forslaget går jo ud på at tydeliggøre loven om beskattning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

Vi har fundet det nødvendigt med en fuldstændig gennemskrivning af loven med henblik på at gøre den mere præcis. Forslaget indeholder en klarere definition af en kontoførende forening. En kontoførende forening kendetegnes jo ved, at den kender sine medlemmer, den fører regnskab over de enkelte medlemmers tilgodehavende, og eksempelvis ejerskifte sker ved, at medlemmet udtræder, får opgjort sin formue, hvorefter et nyt medlem kan indtræde.

Forslaget indeholder regler om gennemsigtighed, og det er på sin plads at gøre opmærksom på, at denne gennemsigtighed ikke er fuldstændig, idet foreningens indkomst godt nok opgøres efter de regler, der gælder for medlemmet. Men der tages f.eks. ikke hensyn til medlemmets øvrige aktiebeholdning, når man opgør foreningens aktiefortjeneste.

Men jeg er glad for de faldne bemærkninger. Jeg har også taget hr. Frank Aaens bemærkninger til mig. Jeg kan tilsige min yderst aktive medvirken i udvalgsarbejdet. Det er et kompliceret område, vi her er i gang med, og det vil nødvendigvis afstedkomme spørgsmål ikke mindst af teknisk og forståelsesmæssig karakter, men dem vil vi bestrebe os på at besvare hurtigst muligt.

Endnu en gang tak for den brede opbakning.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

## Afstemning

### Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

### 6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

#### Forslag til folketingsbeslutning om ændring af ejendomsværdiskatten i forbindelse med personers køb og salg af bolig.

Af Mariann Fischer Boel (V), Flemming Hansen (KF), Klaus Kjær (DF), Sonja Albrink (CD) og Kim Behnke (UP) m.fl.  
(Fremsat 3/10 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

## Forhandling

### Skatteministeren (Frode Sørensen):

Beslutningsforslaget om en ændring af ejendomsværdiskatten er i princippet en genfremsettelse af beslutningsforslag nr. B 6 fra sidste folketingsår. Forslaget blev dengang fremsat af Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Forslagsstillerne, der foruden Venstre og Det Konservative Folkeparti nu også tæller Dansk Folkeparti, Centrum-Demokraterne og hr. Kim Behnke, pålægger regeringen at fremsætte lovforslag, der sikrer, at personer ikke kan komme til at betale ejendomsværdiskat af en ejerbolig, når boligretten til boligen endeligt er opgivet.

Forslagsstillerne nævner specielt den situation, hvor personer køber og sælger en ejerbolig. De pågældende personer kan derfor i en periode måske eje to boliger, hvor der efter de gældende regler skal betales ejendomsværdiskat af begge boliger.

Efter forslaget skal det sikres, at man ikke i den situation, hvor den gamle bolig er fraflyttet, men endnu ikke solgt, skal betale ejendomsværdiskat både af den fraflyttede bolig og af den nye.

Forslagsstillerne ønsker et regelsæt, der svarer til den praksis, man havde i forbindelse med de tidligere regler om lejeværdiberegning, hvor der ikke blev beregnet lejeværdi, når skatteyderen endeligt havde opgivet boligretten til sin ejendom og ved sine dispositioner havde tilkendegivet dette.

Efter de gældende regler er det sådan, at man skal betale ejendomsværdiskat, hvis man ejer en bolig, som man har rådighed over. Dette gælder, uanset om ejendommen er sat til salg eller er fraflyttet. Der er her tale om en ganske enkel regel, som er forståelig, og den er let at administrere.

Under behandlingen af nr. B 6 afviste regeringen ikke, at reglerne om beregning af ejendomsværdiskat i tilfælde, hvor ejeren ikke kunne få solgt sin bolig så hurtigt som forventet, måske kunne medføre økonomiske problemer for ejeren. Som bekendt gav regeringen da også udtryk for, at den var positivt indstillet over for at søge en løsning på de problemer, som kunne opstå, når der fortsat skulle betales ejendomsværdiskat, selv om man fraflyttede sin ejerbolig uden straks at kunne få den solgt. Regeringen lagde dog i den forbindelse afgørende vægt på, at der i givet fald skulle være tale om en løsningsmodel, der var gennemskuelig for skatteyderne, og som var rimeligt nem at administrere.

Den model, som forslagsstillerne pegede på, nemlig at der ikke skulle betales ejendomsværdiskat, så snart en ejer fraflyttede sin hidtidige bolig og satte den til salg, kunne regeringen ikke gå ind for. Forslagsstillerens model ville ligesom praktiseringen af de tidligere lejeværdiregler medføre alvorlige administrative ulemper for både boligejerne og for skattemyndighederne.

Derfor overvejede regeringen da også mellem første og anden behandling af nr. B 6 en model, som kunne begrænse de økonomiske problemer for boligejerne, der fraflytter deres hidtidige bolig, og som ikke kan få den solgt inden for et rimeligt tidsrum.

Modellen ville således også kunne begrænse de økonomiske omkostninger væsentligt som følge af, at nogle af boligejerne i et længere tidsrum sidder med to boliger, fordi de ikke kan få solgt den gamle bolig. Regeringen mener fortsat, at modellen løser de problemer, som er omtalt i forslaget.

Modellen tager, som jeg også oplyste under behandlingen af nr. B 6, udgangspunkt i, at en ejer, der sætter sin bolig til salg, altid må være indstillet på, at der kan gå en vis periode fra det tidspunkt, hvor boligretten endeligt er opgivet, og indtil han slipper for ejendomsværdiskatten af boligen. Det betyder altså, at ejeren i denne situation i en kortere periode vil skulle betale ejendomsværdiskat af to boliger. Regeringen mener, det er rimeligt, at ejeren må acceptere, at der skal betales ejendomsværdiskat af ejerboligen i indtil to måneder, efter at boligretten til ejendommen endeligt er opgivet. Hvis ejeren er flyttet fra ejerboligen, men ikke har fået solgt boligen inden to måneder, efter at boligretten endeligt er opgivet, vil der kun blive beregnet ejendomsværdiskat af boligen for de to måneder.

Under andenbehandlingen af nr. B 6 nævnte jeg som et eksempel på de økonomiske virkninger af modellen en situation, hvor en ejerbolig, der var anskaffet før 1. juli 1998, som er vurderet til 1 mio. kr., ikke var solgt inden for de to måneder, og i det tilfælde ville ejendomsværdiskatten for de to måneder udgøre i alt 1.333 kr. Større beløb er der altså ikke tale om.

Jeg nævnte også, at man ved denne model opnåede, at man fik frasorteret en lang række situationer, hvor ejeren er flyttet og inden for kort tid har fået solgt sin bolig. Ved denne model opnår man således, at de økonomiske omkostninger ved fortsat besiddelse af den fraflyttede ejendom vil være begrænsede, samtidig med at man undgår de komplicerede konkrete skøn om opgivelse af boligretten, når tidsrummet mellem køb og salg er kort.

Regeringen mener, at den her skitserede model på en hensigtsmæssig måde løser de problemer, som forslagsstillerne peger på.

Regeringen kan derfor ikke gå ind for beslutningsforslaget i den form, som det er fremsat.

**Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):**

Hr. Jens Peter Vernersen som ordfører.

**Jens Peter Vernersen (S):**

Forslaget, der jo er en genfremsættelse af nr. B 6 fra folketingssamling 2000-2001, blev behandlet her i Folketinget og i udvalget fra oktober sidste år og i en stor del af sidste folketingssamling. Vi havde en grundig udvalgsbehandling.

I Socialdemokratiet er vi fortsat af den opfattelse, at vi må se på det problem, der kan opstå, når en ejerbolig fraflyttes og der ikke hurtigt sker et salg. Det forudsætter selvfølgelig, at vi kan skaffe et flertal til at lave en ændring.

I Socialdemokratiet har vi givet tilsagn om, at ejere, der står med to boliger i forbindelse med køb af ny bolig, efter en kortere tid ikke skal beskattes af den ekstra bolig, de har. Vi har hørt her, at skatteministeren har givet tilsagn om, at den kortere tid kunne være en periode på to måneder.

På samme måde gav daværende skatteminister, Ole Stavad, sidste år et tilsagn om, at der ikke skulle ske en dobbeltbeskatning, men som sagt lykkedes det ikke her i Folketinget at få et flertal for skatteministerens forslag.

Hvis man ser på, hvad det betyder for den enkelte, så er udgiften til to måneders ejendomsværdiskat for en bolig, der er vurderet til halv-

anden million kroner, ca. 2.000 kr. Det er såmænd det, det drejer sig om.

Hvis man ser på beslutningsforslaget, ses det, at det samlede provenutab for staten ville være ca. 50 mio. kr., hvis man gennemførte beslutningsforslaget, som det ligger.

Det er også en af grundene til, at vi har afvist beslutningsforslaget. Vi har mange udgifter, der skal finansieres. Velfærdssamfundet har brug for, at vi også kommer med nye forslag, og det er jo også en af grundene til, at vi har afvist dette her forslag.

Må jeg i øvrigt i forbindelse med beslutningsforslaget nævne, at boligejere i dag er langt gunstigere stillet, er i en langt gunstigere situation, end de var, da Schlüterregeringen trådte tilbage. Det var sådan, at vi op til 1993 havde 20.000 tvangsauktioner om året – 20.000! I dag er vi heldigvis nede på en tiendedel af det tal. Det tyder jo på, at det er noget rarere at være boligejer her i 2001 under Nyrupregeringen, end det var under Schlüterregeringen, hvor vi havde denne meget, meget ulykkelige situation.

Socialdemokratiet skal afvise forslaget, og jeg skal også afvise forslaget på vegne af SF og Det Radikale Venstre.

#### **Flemming Hansen (KF):**

Jeg skal til gengæld sige, at jeg er blevet bedt om at tale på fru Sonja Albrinks vegne for CD, og ikke overraskende støtter de forslaget, da de er medforslagsstillere.

Jeg vil sige, det er rigtigt, at det er en genfremsættelse. Der er meget, der er sagt, der er rigtigt i dag. Der er også meget, der er sagt af tidligere skatteministre, der er forkert, nemlig at lejeværdiskatten og ejendomsværdiskatten ville give det samme provenu. Det er der vist ikke mange, der kan lade sig overbevise om i dag. En af de smarteste måder, den nuværende regering har stjålet penge op af folks lommer på, er den nuværende ejendomsværdibeskatning.

Jeg forstod, at der var mulighed for at søge løsninger. Det vil vi se på. Vi kan dog have meget svært ved at se, hvorfor man lige skal have to måneder som en eller anden tilfældigt valgt grænse. Er man fraflyttet et hjem, så er man fraflyttet et hjem, og så skal man naturligvis ikke betale ejendomsværdiskat for at bo i hjemmet, når ikke man bor i hjemmet. Det er jo direkte logisk. Det kan regeringen altså ikke se, men lad os se på det under udvalgsarbejdet, det kunne da være, vi kunne nå en fornuftigere løsning.

Så til hr. Jens Peter Vernersens betragtninger om, at man er gunstigere stillet i dag end under Schlüterregeringen. Altså det er en stærkt amputeret regering, der skal tilbage til 1987, 1989, 1990 og 1991 for at bruge det i en argumentation. Nu må man ikke sige gudfaderbevares fra Folketingets talerstol, ellers havde jeg nær sagt det. Men det er en sørgelig argumentation, må jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen.

(Kort bemærkning).

#### **Jens Peter Vernersen (S):**

Jeg kan selvfølgelig godt forstå, at det gør ondt på hr. Flemming Hansen, når jeg giver sådan en faktuel oplysning om, hvordan situationen var.

Nu var jeg jo nødt til at tage en oplysning fra det tidspunkt, hvor vi havde en borgerlig regering, og det var jo altså rent faktisk i 1992 med afslutning 25. januar 1993, og det var dengang, vi havde den situation, at 20.000 boliger var på tvangsauktion. Det er virkeligheden. Det ændres jo ikke af, at det er 9 år siden. Sådan hænger det faktisk sammen.

(Kort bemærkning).

#### **Flemming Hansen (KF):**

Jeg undrer mig sådan set over, at Folketingets formand ikke er skredet ind, for jeg kan altså ikke med min bedste vilje se, hvad det sludder, som hr. Jens Peter Vernersen kommer med nu om, hvad der skete for 9 år siden, har med beslutningsforslaget at gøre. Hvad har det med det konkrete beslutningsforslag at gøre? Intet!

(Kort bemærkning).

#### **Jens Peter Vernersen (S):**

Jeg mener faktisk, at det her beslutningsforslag, nr. B 7, skal ses i en sammenhæng med hele boligsituationen, og det er rent faktisk også det, man gør i bemærkningerne til beslutningsforslaget, hvor man jo netop også går langt tilbage og peger på, hvordan udviklingen har været, og det var sådan set bare det, jeg fortsatte.

#### **Klaus Kjær (DF):**

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse af nr. B 6 fra folketingsåret 2000-2001 med enkelte justeringer af bemærkningerne. Det har vist sig på trods af regeringens forsikringer om det modsatte, at ikke alle rabatordninger i de gamle lejeværdiregler er videreført med den ny ejendomsværdibeskatning.

Efter den tidligere praksis for beregning af lejeværdi blev der ikke beregnet lejeværdi, hvis

skatteyderen endeligt havde opgivet sin boligret og ved sine dispositioner havde tilkendegivet dette.

Således som ejendomsværdiskattelovens regler er i dag, skal der betales ejendomsværdiskat, hvis man ejer en bolig, over hvilken man har rådighed, og det gælder, uanset om man udnytter råderetten eller ej.

Det medfører, som loven har udmøntet sig i praksis, at personers køb og salg af bolig og hjem medfører en ganske urimelig skærpet beskatning for disse personer, der i en periode ejer to boliger i forbindelse med køb og salg af bolig.

Der er således tale om en dobbeltbeskatning af boligen, selv om ejeren ikke reelt bebod mere end den ene bolig. Forslaget er derfor et forslag om at tilbageføre praksis svarende til den tidligere lejeværdiberegningssystemet.

Som medforslagsstiller for Dansk Folkeparti kan jeg naturligvis anbefale forslaget til vedtagelse.

#### **Frank Aaen (EL):**

Ligesom sidst, da det her forslag blev fremsat, kan vi ikke støtte det.

Det gælder i øvrigt de tre følgende genfremstillinger, hvor vi vil sige det samme, som vi sagde sidst.

#### **Flemming Kofod-Svendsen (KRF):**

Jeg synes, man må stille det enkle spørgsmål, om det er rimeligt.

I det øjeblik man skifter fra én bolig til en anden, har opgivet boligretten endeligt til den bolig, man har solgt og er flyttet fra og er flyttet ind i en ny bolig, er det så rimeligt, at man kan komme til at betale ejendomsværdiskat af to boliger? Det synes jeg ikke er rimeligt.

Derfor er det forslag her fornuftigt og rigtigt, og vi kan støtte det.

#### **Mariann Fischer Boel (V):**

Da pinsepakken blev forhandlet i 1998, udgjorde boligbeskatningen en relativt stor del af indholdet i pinsepakken. Man omlagde den tidligere lejeværdi af egen bolig til et nyt begreb, der hed ejendomsværdiskat, og jeg vil godt have lov at citere fra den daværende skatteministers udtalelser i forbindelse med førstebehandlingen af pinsepakken. Skatteministeren sagde: »Vi konverterer lejeværdien over som en ejendomsværdiskat på et lavere niveau for de nuværende boligejere.«

Jeg tror ikke, der er nogen, der, uanset om de har købt bolig før 1. juli 1998 eller efter 1. juli 1998, synes, at de har fået en behandling, som skulle sikre, at ejendomsværdiskatten skulle fortsætte på et lavere niveau end det, de havde været vant til fra tidligere.

Grunden til, at 89 mandater her i Folketinget nu fremsætter et beslutningsforslag, er for at afbøde den uretfærdighed, der er opstået i forbindelse med konvertering til ejendomsværdiskatten. Man kan jo komme i den situation, at man bliver nødt til at flytte. Det kan være, fordi man skal skifte arbejde til en anden del af landet, det kan også være, fordi man har nået en alder, hvor man ikke mere kan bo i sin egen bolig og pludselig får tildelt en ældrebolig, og så er det jo om at slå til, fordi det jo ikke er sikkert, at den ældrebolig er til rådighed, når der er gået 5, 6 måneder, som kan være den periode, der kan gå, inden man får solgt sin bolig.

Det her er jo ikke et forslag, der udelukkende tilgodeser de velbærgede boligejere, som nogle måske ville have tendens til at give udtryk for i deres bemærkninger. Det her forslag vil hjælpe ganske almindelige boligejere i Danmark og sikre en væsentlig bedre mobilitet, end vi kender i dag.

Så er det da korrekt, som både ministeren og den socialdemokratiske ordfører sagde, at det her forslag er en genfremstilling. Men jeg vil godt sige, at det jo ikke er mindre aktuelt, end det var, da det blev fremsat sidste år, for i realiteten har det jo vist sig, at liggetiden for huse er blevet længere end for 1 år siden. Det er tal, som vi har fra Dansk Ejendomsmæglerforening.

Det er jo også korrekt, at den daværende skatteminister var imødekommende over for at finde en løsning på problemet. Men jeg kan så ikke forstå, at den socialdemokratiske ordfører siger, at der ikke var flertal. Jeg har ikke set et forslag fra regeringspartierne, og det ville vel være meget naturligt, hvis det her problem skulle løses, at regeringspartierne fremsatte et lovforslag, der efter de partiers mening ville løse problemerne. Det forslag har jeg stadig væk til gode.

Men jeg er da glad for, at det fra en meget stor del af Folketingssalen bliver givet til kende, at det er et problem, at folk bliver sat i en vanskelig økonomisk situation, når de bliver nødt til at flytte, hvis de pludselig står med en regning fra to huse, som de jo ikke har mulighed for at bo i. Det skal selvfølgelig i fremtiden være sådan, at de kun har pligt til at betale ejendomsværdiskat

for det hus, de rent faktisk bor i, når de har givet til kende, at den anden bolig er sat til salg.

Jeg håber, at vi under udvalgsforhandlingerne vil kunne nå til enighed om, at man vender tilbage til den situation, man havde, inden man konverterede lejeværdi af egen bolig til en ejendomsværdiskat, sådan at vi sikrer, at folk kun betaler ejendomsværdiskat for den bolig, de bor i.

(Kort bemærkning).

**Jens Peter Vernersen (S):**

Fru Mariann Fischer Boel nævnte, at den daværende skatteminister havde givet udtryk for, at man ikke ville få en højere skat med den nye ejendomsværdibeskatning. Det er selvfølgelig rigtigt under forudsætning af, at boligen havde haft den samme værdi, men nu skete der jo ikke det, Venstre påstod med pinsepakken, nemlig at boligen faldt 20 pct. i værdi. Boligens værdi fortsatte med at stige, og derfor steg ejendomsværdiskatten.

Jeg har et spørgsmål, jeg godt vil stille i forhold til beslutningsforslaget. Der står i bemærkningerne på side 2, at ejendomsværdiskatten er en urimelig fortsættelse af særbeskatningen af boligejere. Jeg vil godt spørge, om Venstre, hvis Venstre var i regering, ville fjerne den ejendomsværdiskat, hvis det var sådan, at man havde flertal for det her i Folketinget.

**Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):**

Ja, det kommer der så måske et svar på nu. Fru Mariann Fischer Boel.

(Kort bemærkning).

**Mariann Fischer Boel (V):**

Da man vedtog pinsepakken, havde man selvfølgelig nogle vurderinger af, hvad ejendomsværdiskatten ville komme til at indbringe, og der må man nok sige, at de mest heftige forventninger er blevet overgået til fulde, for i realiteten kan vi se på de faktiske tal, at det provenu, der kommer ind fra ejendomsværdiskatten, er steget fra 6,7 til 9,5 mia. kr. Den provenufremskrivning havde regeringen ikke på det tidspunkt, loven blev vedtaget, overhovedet forestillet sig. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål vedrører, hvorledes Venstre vil forholde sig til ejendomsværdiskatten. Det troede jeg faktisk hr. Jens Peter Vernersen vidste, for med Venstres skattestop har vi jo klart lagt låg over, hvad ejendomsværdiskatten må være for en boligejer, så den kan aldrig blive

højere end den ejendomsværdiskat, boligejeren betaler i dag.

Så vil vi vurdere efterfølgende, hvorledes vi vil prioritere vores muligheder for at nedbringe skatterne, både for så vidt angår ejendomsværdiskatten, og for så vidt angår skatten på lønindkomst.

(Kort bemærkning).

**Jens Peter Vernersen (S):**

Nej, der var jo en betydelig forskel i vurderingen af, hvordan det ville gå med boligmarkedet efter pinsepakken.

Venstre havde fået regnet ud, at boligens værdi ville falde med 20 pct. Det kom jo bare ikke i nærheden deraf. De der pessimistiske toner, der lød fra Venstre, blev jo aldrig til virkelighed.

Når disse stigninger er sket, er det, fordi boligens værdi er fortsat med at stige ud over, hvad man troede, fordi samfundet har været i en fantastisk positiv udvikling. Det var virkeligheden.

Så synes jeg nok, fru Mariann Fischer Boel kom lidt nemt om ved det sidste spørgsmål, jeg stillede, om man ville fjerne den særskat. Man må jo mene, at når den er uretfærdig, vil man også have fjernet den.

For at jeg nu ikke skal komme herop og spørge en gang mere, vil jeg sige: Jeg har avisudklip fra Politiken, fra Jyllands-Posten og fra de tre stiftstidender, hvor partiets formand siger: Jamen vi har ingen planer i Venstre om at fjerne ejendomsværdibeskatningen. Vi har ingen planer om det, fordi så hænger tingene ikke sammen for os.

Derfor er det altså for nemt dels at skrive i et beslutningsforslag, at det er uretfærdigt, og man vil både det ene og det andet, dels at stå heroppe og sige, man vil det, når sagen er, at det vil Venstre rent faktisk ikke. Det vil sige, at den musketered, man har aflagt med andre partier her om en beslutning, har man bestemt ikke tænkt sig at opfylde.

(Kort bemærkning).

**Mariann Fischer Boel (V):**

Kan jeg ikke få Socialdemokratiets ordfører til at bekræfte, at det er uretfærdigt, at folk, der af den ene eller den anden grund bliver nødt til at flytte, bliver pålagt en ejendomsværdibeskatning af to boliger? Det er en nyskabelse i forhold til det, man kendte under den gamle konstruktion med lejeværdi af egen bolig, hvor man betalte for den bolig, man boede i.

Så vil jeg prøve én gang til: Venstres skatte-stop betyder, at ejendomsværdiskatten ligesom alle andre skatter, der udregnes enten i kroner og øre eller i procentsatser, ikke stiger. Det er det løfte, Venstre har givet, og det er det løfte, vi har tænkt os at indfri efter et valg.

#### Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jens Peter Vernersen for den tredje og dermed sidste korte bemærkning til fru Mariann Fischer Boel.

(Kort bemærkning).

#### Jens Peter Vernersen (S):

Jo, men svaret ændrer jo ikke på noget som helst. Det, der fremgår af bemærkningerne, er, at man finder, at særskatten af boligejere er uretfærdig og urimelig, og så siger partiets ordfører, fru Mariann Fischer Boel, her fra Folketingets talerstol, at man ikke vil fjerne den.

Det havde jeg heller ikke regnet med, for jeg tror da ikke, at partiets formand siger til forskellige aviser, at man ikke vil fjerne skatten, hvis man så vil det alligevel. Det tror jeg da bestemt ikke.

Lad mig så også sige om det med beskatning af to boliger: Jamen jeg sagde jo netop i min ordførelse, at hvis det var sådan, at man var i en situation, hvor man ikke kunne sælge sit hus, så havde vi allerede sagt ved sidste debat om det her spørgsmål, at så ville vi lave en ændring, og jeg er også helt sikker på, at når den daværende skatteminister gav dette tilsagn, så kunne det have været løst. Fru Mariann Fischer Boel havde da jævnlig kontakt såvel med den daværende skatteminister som den nuværende, og jeg går ud fra, at nu finder man en løsning på problemet, for det er vi faktisk interesseret i. Det var jo virkeligheden.

(Kort bemærkning).

#### Mariann Fischer Boel (V):

Hr. Jens Peter Vernersen skal prøve lige at høre efter. Det her forslag drejer sig om, at man skal undgå beskatning af to boliger, når man kun bor i den ene. Det er den særbeskatning af boligejere, som forslagsstillerne finder uretfærdig. Jeg ved ikke, om hr. Vernersen er med, eller skal jeg prøve én gang til. Det kan godt være, at det er nødvendigt, for at det trænger ind.

Så må jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen: Hvis Socialdemokratiet og regeringspartierne er indstillet på at gøre noget ved den her sag, hvorfor i alverden er der så ikke kommet et forslag

fra skatteministeren? Det undrer jeg mig meget over, men det kan jeg så forvente, at der kommer nu.

#### Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Skatteministeren ønsker ordet.

#### Skatteministeren (Frode Sørensen):

Ja, bare et par korte bemærkninger i forbindelse med det her.

Hr. Flemming Kofod-Svendsen spørger: Er det rimeligt med ejendomsværdiskatten af to huse? Og fru Mariann Fischer Boel siger, at der er nogle, der er nødt til at flytte. Jamen det er jeg ganske enig i. Det kan man være af forskellige årsager, f.eks. beskæftigelsesmæssige, eller fordi man ønsker at flytte i en anden bolig.

Men man kan også spørge: Er det rimeligt, at der ikke er en vis periode, hvor man, hvad skal man sige, undgår det administrative besvær, der er, for der er også nogle, der får solgt huset 14 dage efter, at de fraflytter det. Jeg synes, at en gang imellem skal man også se den sammenhæng, når man ser på, hvad det koster at skulle betale en eller to måneder ekstra.

Så er det muligt, at fru Mariann Fischer Boel har ret i, at liggetiden for huse er steget på det sidste. Det skal jeg ikke afvise. Det er meget muligt, at det er situationen. Men det kunne jo også gøre, at vi skulle sætte os ned og kigge lidt på forslaget omkring de to måneder.

Jeg er så af den opfattelse, at da man sidste gang havde en drøftelse af situationen omkring vores forslag med, at de første to måneder, man ligger med husene, skal man betale det beløb, der måske som gennemsnit ligger mellem 1.500 kr. og 2.000 kr., havde det ingen interesse. Men hvis der er en interesse i det, vil jeg gerne drøfte det, og vi skal selvfølgelig også drøfte det provenutab, der jo naturligvis vil være. Ingen som helst tvivl om den side af sagen.

Må jeg så lige give en kommentar. Det er da rigtigt, at ejendomsværdiskatten er steget de senere år, ingen tvivl om det, det er den. Det kan man se på Skatteministeriets hjemmeside. Men der er nok heller ingen tvivl om, at det provenu, som husejeren nu har tilovers, når han sælger et hus, i forhold til for en del år siden, er steget endnu mere, og den del af det er jo trods alt skattefri.

Men lad os tage en konstruktiv debat om mit forslag med de to måneder. Jeg opfatter de signaler, der er kommet, som et godt signal om nogle fornuftige forhandlinger.

**Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):**

Fru Mariann Fischer Boel, og derefter hr. Flemming Kofod-Svendsen. Korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

**Mariann Fischer Boel (V):**

Skatteministeren gør meget ud af det administrative besvær ved at lave en model, der går tilbage til den gamle lejeværdimodel. Det kan godt være, det er, fordi jeg ikke forstår det, men jeg har lidt svært ved at se, at det er nemmere at lave en 2-måneders-karenstid, end det er at sige, at man kun betaler for det hus, man bor i. Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ministerens argumentation for.

Når nogle, der får et provenu i forbindelse med salg af et hus, skal flytte et andet sted hen, så vil det jo også være sådan, vil jeg gerne sige til ministeren, at det hus, de skal købe, i mellemtiden er steget i værdi, så jeg har ikke indtryk af, at de personer, der bliver nødt til at flytte, føler, at de har fået flere penge imellem hænderne i forhold til det, de kom fra, hvis de køber noget af nogenlunde samme kvalitet. I øvrigt er det meget afhængigt af, fra hvilken del af landet man flytter. Hvis man flytter mod Sjællandssiden, så bliver det jo i hvert fald ikke billigere at købe hus i forhold til det, man måske kom fra.

(Kort bemærkning).

**Flemming Kofod-Svendsen (KRF):**

Allerførst vil jeg sige, at som jeg hørte ministeren, var ministeren åben over for det, der er anliggendet i forslaget, men så kom ministeren ind på de her administrative problemer.

Der har jeg også svært ved at se, hvordan netop 2 måneder skulle være særlig administrativt enkelt. Det var da lige så enkelt, som jeg ser det, når boligretten er endeligt opgivet. 1 måned ville vel være lige så administrativt enkelt som 2 måneder, så hvorfor skal det lige netop være 2 måneder? Det er selvfølgelig bedre end det nuværende, og på den måde er det en imødekommeelse, men hvorfor ikke gøre det helt rigtigt frem for sådan at standse på halvvejen?

(Kort bemærkning).

**Flemming Hansen (KF):**

Nu er det jo altså os, der har fremsat beslutningsforslaget, og kutymen er jo, at hvis man ønsker et ændringsforslag, må man stille det.

Derfor spørger jeg så ministeren: Vil regeringen stille et ændringsforslag om, at det skal være 1 eller 2 måneder? Kan vi forvente det?

(Kort bemærkning).

**Skatteministeren (Frode Sørensen):**

Med hensyn til de 2 måneder og besværet må vi jo sige, at for de huse, der bliver solgt inden for de 2 måneder, har man jo ikke besværet med at skulle lave den omregning. Så antallet af boliger, hvor man skal lave det stop efter de 2 måneder, vil være mindre, og dermed må det samlede besvær også være mindre. Det var et svar både til hr. Flemming Kofod-Svendsen og fru Mariann Fischer Boel.

Med hensyn til hr. Flemming Hansens forslag om, at vi skulle stille ændringsforslag til det fremsatte beslutningsforslag, vil jeg sige, at der vil jeg nok hellere overveje at fremsætte mit eget forslag i stedet for.

**Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):**

Så er det sat på plads.

(Kort bemærkning).

**Mariann Fischer Boel (V):**

Jamen så kan jeg ikke forstå, at det forslag ikke er kommet i forbindelse med statsministerens lovprogram, men vi venter spændt.

Jeg bliver nødt til at have den én gang til, vil jeg gerne sige til skatteministeren, altså den der med det administrative bøvvl. Skulle det være nemmere at have 2 måneders karenstid end slet ikke at have nogen? Den forklaring, jeg fik, forstod jeg ikke. Jeg vil bede skatteministeren om måske at være lidt mere pædagogisk.

**Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):**

Skatteministeren, og nu vil det vise sig, om han er det.

(Kort bemærkning).

**Skatteministeren (Frode Sørensen):**

Nu kan det jo være svært at være pædagogisk, men det må altså være administrativt mindre besværligt, når man har et færre antal, man skal regulere for, end hvis man har flere.

Men ellers er jeg da enig i, at om man regulerer på 2 måneder, på 3 måneder eller på 1 måned, såmænd er ligegyldigt, men hvis antallet af huse er så meget mindre, giver det ingen problemer.

**Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):**

Nu ved jeg ikke, om det er noget med det pædagogiske. Det er hr. Klaus Kjær først for en kort bemærkning, og derefter fru Fischer Boel.

(Kort bemærkning).

**Klaus Kjær (DF):**

Jeg forstår ikke rigtig skatteministerens argumentation. Er det administrative bøvl, som der bliver talt om her, større i dag end dengang, da man gik over fra lejeværdi til ejendomsværdibeskatning?

Hvis det ikke er tilfældet, og det går jeg selvfølgelig ud fra at det ikke er, hvorfor lod man det så ikke bevidst fremgå af bemærkningerne, dengang man ændrede systemet, at man også ville noget af det administrative bøvl til livs på det tidspunkt?

Det lyder, som om det er en utilsigtet virkning, som statskassen drager provenumæssige fordele af nu.

(Kort bemærkning).

**Mariann Fischer Boel (V):**

Jeg vil gerne sige til skatteministeren, at hvis vi så slet ikke har nogen karenstid, må der være endnu mindre bøvl, ifølge den argumentation, ministeren kommer med. Så lad os prøve at ende der.

(Kort bemærkning).

**Skatteministeren (Frode Sørensen):**

Til fru Mariann Fischer Boel: De huse, der bliver solgt inden for 2 måneder, er der jo ingen ændring for i forhold til det bestående. De huse, der bliver solgt efter 2 måneder, skal ikke betale ejendomsværdiskat, men det er jo da et mindre antal end dem, der er, hvis karenstiden er nul.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

## Afstemning

**Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

## 7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 8:

**Forslag til folketingsbeslutning om lempelse af beskatningsreglerne for tildeling af aktieoptioner og warrants med henblik på at skabe øget medindflydelse, medansvar og interesse for virksomhedens drift hos medarbejderne.**

Af Kristian Jensen (V), Flemming Hansen (KF), Klaus Kjær (DF), Sonja Albrink (CD) og Kim Behnke (UP) m.fl.

(Fremsat 3/10 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

## Forhandling

**Skatteministeren (Frode Sørensen):**

Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, CD og hr. Kim Behnke har fremsat forslag om at lempe beskatningsreglerne for tildeling af aktiekøberetter og tegningsretter til medarbejdere.

Forslaget er stort set identisk med det tidligere forslag, B 156, fra sidste folketingsår, som igen var en genfremsættelse af forslagene B 22 og B 64 fra de to forudgående folketingsår.

Ligesom med B 156 nærer jeg fortsat stor skepsis over for nærværende forslag, ganske som min forgænger gjorde det over for de to tidligere forslag.

Fælles for forslagene er, at køberetterne og tegningsretterne først beskattes, når medarbejderne til sin tid sælger deres aktier. Til gengæld har selskabet ikke fradragsret for værdien af køberetterne og tegningsretterne.

Det nye ved sidste års beslutningsforslag var tanken om værneregler mod skatteundgåelse, samt at virksomhedens tildeling af køberetter og tegningsretter skal foretages som et led i virksomhedens generelle personalepolitik for alle virksomhedens medarbejdere. Der fastsættes eventuelt en øvre grænse for virksomhedens adgang til at tildele køberetter og tegningsretter omfattet af ordningen.

Det nye ved dette forslag er, at der skal kunne fastsættes almene kriterier ved tildeling af disse købe- og tegningsretter, en regel, der svarer til bestemmelsen i ligningslovens § 7 A, stk. 2, angående skattefri medarbejderaktie- og -optionsordninger.

Forslagsstillerne ønsker at styrke driften af de eksisterende virksomheder og at øge incitamen-